

บรรณานุกรม

๑. ภาษาบาลี - ไทย

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ฉบับที่ ๑๘ .

จิ่ง จ้ากส์ รุสโซ่. สัญญาประชาคม. กรุงเทพฯ : บพิธ, ๒๕๑๗.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ

กรมศิลปากร. พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ (ฉบับหอสมุดแห่งชาติ). พระนคร : ป.พิศนาคะ
การพิมพ์, ๒๕๐๕.

คณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. การเมืองกับการปกครองของไทย. กรุงเทพฯ
: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓.

คณิน บุญสุวรรณ. ภาษาการเมืองในระบอบรัฐสภา. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,
๒๕๓๓.

จรรยา สุภาพ. ลัทธิการเมืองและเศรษฐกิจเปรียบเทียบ. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช,
๒๕๓๘.

จักษ์ พันธุ์ชูเพชร. รัฐศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ : บริษัทมายพับลิชชิง จำกัด, ๒๕๔๘.

เจษฎา ทองรุ่งโรจน์. พจนานุกรมปรัชญาอังกฤษ - ไทย. กรุงเทพฯ : โบแดง, ๒๕๔๗.

ชาดา นนทวัฒน์. กฎแผ่นดิน แย่งชิงอำนาจ. กรุงเทพฯ : ยิปซีกรุ๊ป, ๒๕๕๒.

_____. ประวัติศาสตร์และการเมืองไทยสมัยรัชกาลที่ ๔ - ๗. กรุงเทพฯ : ยิปซีกรุ๊ป,
๒๕๕๓.

ฌอง-ฌากส์ รุสโซ่. สัญญาประชาคม/หลักแห่งสิทธิทางการเมือง. กรุงเทพฯ : ทับหนังสือ,
๒๕๕๕.

ณัชชาภัทร อุ๋นตรงจิตร. รัฐศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

ธีเดช นรัตถรักษา. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐. กรุงเทพฯ : ไฮเอ็ดพับลิชชิง,
๒๕๕๑.

ธีเดช นรัตถรักษา. รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ฉบับประชาชน. กรุงเทพฯ : ไทยเนรมิตกิจอินเตอร์ โปร
เกรสซิส จำกัด, ๒๕๕๑.

นิยม รัฐอมฤต. การปกครองระบอบประชาธิปไตยในนานาประเทศ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๓.

ปภาวดี ดุยจินดา และไตรรัตน์ โภคพลากรณ์. การบริหารราชการไทย หน่วย ๑ - ๘. นนทบุรี :
สุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๔๕.

ปรีดี พนมยงค์. ผู้กำเนตรัฐธรรมนูญไทย ปรีดี พนมยงค์. พิมพ์ครั้งที่ ๒, กรุงเทพฯ : แม่คำผาง,
๒๕๕๓.

_____. แนวความคิดประชาธิปไตยของปรีดี พนมยงค์. พิมพ์ครั้งที่ ๒, กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ,
๒๕๕๒.

ประณต นันทิยะกุล. ถอดรหัสรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐. กรุงเทพฯ : ทองกมลจำกัด, ๒๕๕๑.

ประยงค์ สุวรรณบุบผา. รัฐปรัชญาแนวคิดตะวันออก – ตะวันตก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,
๒๕๕๑.

พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์. ประชาธิปไตยไทยโดยสังเขป. กรุงเทพฯ : อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์, ๒๕๕๔.

พรรณเพ็ญ คุณวพานิชกุล. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๒, กรุงเทพฯ : สถาบัน
ราชภัฏสวนสุนันทา, ๒๕๕๓.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). กระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคนสู่ประชาธิปไตย. พิมพ์ครั้งที่
๒. กรุงเทพฯ : สหธรรมิก, ๒๕๕๓.

พีรพล ไตรทศาวิทย์. การปกครองของไทย. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ, ๒๕๕๗.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. เอกสารการสอนชุดวิชาปรัชญาการเมือง. พิมพ์ครั้งที่ ๒๐.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๕๖.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๒. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์
พับลิเคชั่นส์, ๒๕๕๖.

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. หลักรัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์, ๒๕๕๓.

ลิขิต ธีรเวคิน. การเมืองการปกครองไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
๒๕๕๓.

วรพจน์ วิสรุตพิชญ์. สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพฯ : วิญญูชน, ๒๕๓๘.

วิชัย ตันศิริ. วิวัฒนาการของระบอบประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๘.

วิทยากร เชียงกุล. อธิบายศัพท์ปรัชญาการเมืองและสังคม. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : สายธาร,
๒๕๕๗.

_____. ปรัชญาการเมือง เศรษฐกิจ สังคม. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : สายธาร, ๒๕๕๑.

วิวัฒน์ เี่ยมไพบรวัน. “สถาบันตุลาการ” ในเอกสารการสอนชุดวิชาสถาบันและกระบวนการ
ทางการเมืองไทย หน่วยที่ ๘ – ๑๕. พิมพ์ครั้งที่ ๑๑. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์,
๒๕๓๕.

วิชญ์ เครื่องาม. สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด, ๒๕๔๙.

_____. กฎหมายทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : นิติบรรณ, ๒๕๒๓.

วิสุทธิ โพธิ์แท่น. แนวคิดพื้นฐานของประชาธิปไตย. พิมพ์ครั้งที่ ๓ กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๕๔.

ศิริโรจน์ คล้ามไพบูลย์. ประชาธิปไตย (ไม่ใช่)ของเรา. กรุงเทพฯ : openbooks, ๒๕๕๐.

สมคิด เลิศไพฑูรย์. กฎหมายรัฐธรรมนูญ : หลักการใหม่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๘.

สมบัติ จันทรวงศ์. ประวัติปรัชญาการเมือง (เล่มที่สอง). พิมพ์ครั้งที่ ๓, กรุงเทพฯ : คบไฟ, ๒๕๕๒.

สมยศ เชื้อไทย. คำอธิบายหลักรัฐธรรมนูญทั่วไป. กรุงเทพฯ : เรือนแก้ว, ๒๕๓๕.

สมเกียรติ วันทะนะ. กำเนิดและความเปราะบางของเสรีประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : ไครครีเอท, ๒๕๕๕.

สมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย. เบื้องแรกประชาธิปไตย “พระราชบัญญัติทรงเล้าของสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี”. กรุงเทพฯ : มิตรนราการพิมพ์, ๒๕๑๖.

สยาม คำปรีดา. สังคมกับการปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : ไทยรายวัน, ๒๕๔๙.

สิทธิ บุตรอินทร์. ปรัชญาการเมืองเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ : ศยาม, ๒๕๕๔.

สุขุม นวลสกุล. การปกครองของไทย. กรุงเทพฯ : ศุภสภาลาดพร้าว, ๒๕๓๗.

สภาร่างรัฐธรรมนูญ. ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. กรุงเทพฯ : คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๕๐.

เสน่ห์ จามริก. ความคิดทางการเมืองจากเปลโด้ถึงปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ ๒, นครหลวงฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๕.

หยุด แสงอุทัย. หลักรัฐธรรมนูญทั่วไป. กรุงเทพฯ : วิญญูชน, ๒๕๓๘.

อานนท์ อาภาภิรม. รัฐศาสตร์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, ๒๕๔๘.

อุกฤษฏ์ แพทย์นอย. ปรัชญาแก่นาคของประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ ๒๕๕๔.

อุดม รัฐอมฤต. การอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิเสรีภาพของบุคคลตามมาตรา ๒๘. กรุงเทพฯ : สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ, ๒๕๔๔.

อุทัย หิรัญโต. สารานุกรมศัพท์ทางรัฐศัพท์. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษรการพิมพ์, ๒๕๒๔.

(๒) บทความ

ณัฐพล ใจจริง. “จาก “คณะ ร.ศ. ๑๓๐ ถึง “คณะราษฎร” : ความเป็นมาของความคิด “ประชาธิปไตย” ในประเทศไทย” ศิลปวัฒนธรรม. ปีที่ ๓๒ ฉบับที่ ๔ (กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔)

ปรีดี พนมยงค์. “เกี่ยวกับการก่อตั้งคณะราษฎรและระบบประชาธิปไตย” รัฐศาสตร์สาร ๑๔ ฉบับ ปฏิวัติและประชาธิปไตย.

ยุพา ชุมจันทร์. “พระบรมราโชบายลัทธิชาตินิยมของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าอยู่หัว” จุลสาร
โครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ๓. ปีที่ ๒๗ เล่มที่ ๓๔ (เมษายน -
มิถุนายน ๒๕๑๙)

(๓) วิทยานิพนธ์

พระมหากฤตวิทย์ อธิภูฐานโน. “การศึกษาเปรียบเทียบแนวความคิดประชาธิปไตยในพุทธปรัชญาเถรวาท กับแนวคิดประชาธิปไตยในสังคมปัจจุบัน”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘.

พระสรสิข รักพรหม. “การศึกษาเปรียบเทียบแนวความคิดทางการเมืองของเพลโต กับแนวความคิดทางการเมืองของพุทธศาสนาเถรวาท”. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๓๗.

พระอุบล จรรย์โม (ดวงเนตร). “การศึกษาวิเคราะห์ปรัชญาการปกครองในพุทธปรัชญาเถรวาท”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

พระसानนท์ จรรย์โม (เตียนวน). “การศึกษาเชิงวิเคราะห์และเปรียบเทียบแนวความคิดทางการเมืองของเพลโต กับของพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต)”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙.

พระมหาทวิช อีระชาโต (ศรีพรหม). “การศึกษาวิเคราะห์ปรัชญาการเมืองในคัมภีร์ที่หมิกาย”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

นางมยุรา อูร์เคนทร์. “พระพุทธศาสนากับการเมือง : กรณีศึกษาการปฏิบัติตนของนักการเมืองในปัจจุบัน”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

พระมหาอภิวิชญ์ อีระปญโญ (ศรียะอาจ). “การศึกษาเปรียบเทียบปรัชญาการเมืองของขงจื๊อกับพุทธปรัชญาเถรวาท”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒.

เกรียงศักดิ์ เชษฐพัฒน์นิข. “แนวคิดประชาธิปไตยแบบไทย”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๖.

โยธิน มีจันทร์. “ทัศนคติทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภาต่อระบอบประชาธิปไตยของไทย”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๒๕.

วรานนท์ วิเศษศิริ. “หลักประชาธิปไตยภายในพรรคการเมืองกับระบบพรรคการเมืองไทย”. คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๑.

๒. ภาษาอังกฤษ

Austin Ranney. **The Governing of Men.** New York : Holt Rinehart and Window, 1962.

Ernest Barker (ed. And trans. **The politics of Aristotle.** London : Oxford University Press, 1980.

See Andrew Heywood. **Politics.** London : Macmillan, 1997.

Stefan Lorant. **The Life of Abraham Lincoln.** Bangkok: DK., 1987.

William H. Liker. **Democracy in the United States.** 2nd.Ed, Toronto : Macmillan, 1969.

๓. อินเทอร์เน็ต

<http://www.krusiripat.ob.tc/po6.htm>